

<p>1. Decyzji niniejszej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.²</p> <p>2. Nałożoną karę pieniężną należy³:</p> <p>1) uiszczyć w formie gotówkowej bezpośrednio kontrolującemu za pokwitowaniem lub</p> <p>2) przekazać na rachunek bankowy nr .....</p> <p>3. Jeżeli kara pieniężna nie zostanie uiszczona i pojazd nie zostanie odebrany z parkingu w ciągu 30 dni od dnia nałożenia kary pieniężnej, stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.) dotyczące egzekucji należności pieniężnych z ruchomości.</p>
<p>Pouczenie:</p> <p>Od decyzji niniejszej służy stronie odwołanie do ..... (nazwa organu nadrzędnego nad organem, który nałożył karę)⁴</p> <p>.....</p> <p>w terminie 14 dni od dnia doręczenia kontrolowanemu (przedsiębiorcy) decyzji za pośrednictwem organu, który wydał decyzję.</p>
<p style="text-align: right;">W imieniu organu dokonującego kontroli</p> <p>Kwituję odbiór decyzji:</p> <p>..... (data i podpis adresata decyzji)⁵</p> <p style="text-align: right;">..... (podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego kontrolującego)</p>
<p>Objaśnienia:</p> <p>¹ Zgodnie z listą naruszeń określoną w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2002 r. w sprawie wysokości kar pieniężnych w transporcie drogowym (Dz. U. Nr 115, poz. 999).</p> <p>² Dopuszcza się uiszczenie kary pieniężnej przez krajowego przedsiębiorcę w terminie 21 dni od dnia nałożenia kary. W takim przypadku krajowy przedsiębiorca obowiązany jest niezwłocznie przekazać dowód uiszczenia kary pieniężnej organowi, który ją nałożył (art. 93 ust. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym).</p> <p>³ Niepotrzebne skreślić (pkt 1 lub 2).</p> <p>⁴ Dotyczy właściwego organu Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, organu celnego, Straży Granicznej, zarządcy dróg.</p> <p>⁵ W przypadku gdy kierowca jest jednocześnie przedsiębiorcą (adresatem decyzji), otrzymuje oryginał decyzji za pokwitowaniem odbioru.</p>

1736

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 3 grudnia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wymiany praw jazdy.

Na podstawie art. 150 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872, z 1999 r. Nr 106,

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302).

poz. 1216, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 483 i Nr 53, poz. 649, z 2001 r. Nr 27, poz. 298, Nr 106, poz. 1149, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 129, poz. 1444 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 183, poz. 1524 i Nr 199, poz. 1671) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 29 kwietnia 2002 r. w sprawie wymiany praw jazdy

(Dz. U. Nr 69, poz. 640) w § 6 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w ust. 3 — do dnia 31 marca 2003 r.,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

1737

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 listopada 2002 r.

w sprawie szczegółowego zakresu spraw osobowych funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz właściwości przełożonych w tych sprawach.

Na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 2, poz. 5, z 2001 r. Nr 81, poz. 877, Nr 106, poz. 1149, Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 153, poz. 1271) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do zakresu spraw osobowych, o których mowa w art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”, należy:

- 1) powierzanie funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku w tej samej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej „jednostką organizacyjną”, albo w tej samej miejscowości;
- 2) delegowanie funkcjonariusza do pełnienia służby poza Służbą Więzienną;
- 3) zwalnianie funkcjonariusza od obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 61 ustawy;
- 4) udzielanie, wstrzymywanie i odwoływanie funkcjonariusza z urlopu;
- 5) kierowanie funkcjonariusza do komisji lekarskiej;
- 6) pozostawianie funkcjonariusza bez przydziału służbowego.

§ 2. 1. Przełożonym właściwym do powierzenia funkcjonariuszowi pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku w tej samej miejscowości jest:

- 1) Dyrektor Generalny Służby Więziennej — w odniesieniu do funkcjonariusza pełniącego służbę w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej, dyrektora i zastępcy dyrektora okręgowego Służby Więziennej, dyrektora zakładu karnego albo aresztu śledczego, komendanta i zastępcy komendanta ośrodka szkolenia oraz funkcjonariusza pełniącego

służbę w tym ośrodku, a także w odniesieniu do funkcjonariusza, któremu powierza się pełnienie obowiązków na tych stanowiskach;

- 2) dyrektor okręgowy Służby Więziennej — w odniesieniu do funkcjonariusza pełniącego służbę w okręgowym inspektoracie Służby Więziennej oraz funkcjonariusza pełniącego służbę w zakładzie karnym albo areszcie śledczym położonym na terenie działania tego dyrektora okręgowego.

2. Przełożony, o którym mowa w ust. 1, jest przełożonym właściwym w sprawach osobowych funkcjonariusza, któremu powierza się pełnienie obowiązków służbowych na innym stanowisku w tej samej miejscowości, w okresie pełnienia tych obowiązków.

3. Przełożonym właściwym do powierzenia funkcjonariuszowi pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku w tej samej jednostce organizacyjnej jest przełożony uprawniony do mianowania funkcjonariusza na to stanowisko.

§ 3. Właściwość przełożonych w stosunku do funkcjonariusza delegowanego do pełnienia służby poza Służbą Więzienną określają przepisy w sprawie delegowania funkcjonariuszy Służby Więziennej do pełnienia służby poza Służbą Więzienną.

§ 4. Dyrektor Generalny Służby Więziennej jest przełożonym właściwym w sprawach związanych ze zwolnieniem funkcjonariusza od obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 61 ustawy.

§ 5. 1. Przełożonym właściwym w zakresie udzielania, wstrzymywania i odwoływania funkcjonariusza z urlopu jest jego przełożony właściwy w sprawach osobowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przełożonym właściwym w zakresie udzielania, wstrzymywania i odwoływania z urlopu funkcjonariusza delegowanego do czasowego pełnienia służby